

Reflexe

Reflexe je jako myšlenkový výkon mnohem složitější, než si většinou uvědomujeme (pokud si vůbec dost uvědomujeme, co vlastně děláme, když – fakticky – reflektujeme). Reflexe obrací svůj zřetel k již provedené akci; pokud touto reflektovanou již provedenou akcí je jiná, tedy předchodí reflexe, může být její zaměření hned několikeré. Řecký vynález pojmů a pojmovosti dovoloval filosofům od počátku velmi produktivní zaměření na tzv. předměty myšlení (dnes bychom mluvili např. o intencionálních předmětech či objektech). Velmi brzo však byla objevena jistá pravidla samého myšlení, která nebylo možno interpretovat jako „předměty“ či „objekty“ (to asi byl důvod, proč Aristotelés své logické úvahy nepovažoval za součást filosofie a logika za filosofickou vědu). Tak bylo možno postupovat i filosofickou reflexí zpět k jistým „počátkům“ myšlení, tzv. principům (také zásadám či prvním předpokladům apod.). To však bylo zřejmě samo o sobě značné zúžení, neboť předpoklady či principy „chování“ či „jednání“ myšlenkového, logického, jsou jenom jedním případem vedle „principů“ jiných, např. vedle orientace životní, tedy nejen myšlenkové.

(Praha, 001207-1.)